

Depremi Manevi Yaralarını Sarmak 1

Afetten Rahmete

Prof. Dr. Mehmet Görmez

İslâm Düşünce Enstitüsü Başkanı

Prof. Dr. Mehmet Görmez

İslam Düşünce Enstitüsü Başkanı

Depremin Manevi Yaralarını Sarmak 1 | Afetten Rahmete

13 Şubat 2023 | İDE | Ankara

Depremin Manevi Yaralarını Sarmak 1

Afetten Rahmete

1

Bismillahirrahmanirrahim.

Muhterem Kardeşlerim,

Ülke olarak, millet olarak bir *zor zamandan* daha geçiyoruz.

Sözün bittiği, kelamın sustuğu, kelimelerin anlamını yitirdiği yerdeyiz. Küçük acılar için çok şey söylenebilir ama böylesine büyük acılar bizi sükûta davet eder. Bizi sadece susturur, susturmalı da. Deprem bölgesinde bizzat şahit olduğum bunca acının üzerine söylenecek bir şey bulmakta zorlanıyorum. Bağışlanmamı umarak **birkaç kelam etmeye** çalışacağım.

Canlarımız enkaz altında iken size vaaz edecek değilim. Bugün, herkesin pek çok sözü erteleme günüdür. Bugün taziye ve teselli günüdür. Bugün umutları yeniden yeşertme günüdür. Her cana kavuşmak için dua günüdür. Elleriyle beton kazıyıp can kurtaran **kardeşlerimize** minnet ve şükran günüdür. Her evi bir hayır kurumuna dönüştüren böyle aziz bir millete sahip olduğumuz için iftihar günüdür.

Biliyorum, bugün, deprem üzerine temelsiz sözler etme zamanı değildir. Yürekllerimizdeki zelzeleleri dindirme zamanıdır. Sadece toprak altındaki fay **hatlarına** değil, bizi millet yapan değerler sistemindeki fay hatlarına dikkat kesilme zamanıdır.

Kardeşlerim,

Bu millet çok acılar **çekt**i. Çokça darlıklar yaşadı; nice işgaller gördü, vuruldu, yandı, sele kapıldı. Bunların çoğunu tarih kitaplarında okuduk, bazılarını bizzat şahit olduk. Bugün, canımız tarifsiz yanıyor, evet. Bugün, bizler tarihin ta kendisiyiz şimdi. Çaresizliğin tam ortasındayız. Kanamaktayız. Şimdi çocuklarımıza onurla okuyacakları yeni bir tarih yazma zamanı.

Toprağımız sarsıldı; Aziz Milletimiz sarsılmadı, sarsılmayacak inşallah. Unutmayalım ki insanlığımızın sarsılması yeryüzünün sarsılmasından daha **yıkıcıdır**. Yüreklimizi parçalayan bu acı bizi yekpare yaptı. Yekvücut olduk. Derdimizden deva çıkaracağız. Sancularımızdan şifa bulacağız. Hayatın kaçınılmaz acıları, umulmadık kederleri, tahmin edilemez kırıklıkları karşısında kendi içimize döndük. Aramızdaki yabancılıklar kalktı, sınırlar eridi. Artık aynı duanın avuçlarında **birer** canız; bir olduk, birlik olduk. Birbirimiz için var olmayı öğrendik. Tanımadıklarımızın nefesleriyle nefes aldık. Can bahşedilenlerin haberiyle heyecanlandık. Bakın, enkaz altından çıkan her canla nasıl da seviniyoruz.

Bebeklerin şaşkın bakışlarının, çocukların masum bekleyişlerinin, yetişkinlerin acı çaresizliklerinin kurtuluşla sonuçlanması nasıl da sevindiriyor bizi. Hiç tanımadığımız insanların nefes alışıyla sevinmeyi öğretti bize bu olanlar. Haydi, aldığımız dersi tamamlayalım. Gelin, birbirimize teselli olalım.

Aziz Kardeşlerim,

Betonların **üzerimize** devrildiği bugün, kardeşliğimizi ayağa kaldırma zamanıdır. Şehirlerin yıkıldığı bugün, merhametimizle şehirler kurma vaktidir. Yolların kesildiği bugün, gönülden gönüle gizli yollar keşfetme günüdür. Bugün, diriliş günüdür, kardeşlerim. *Ölüden diri çıkaran Yaradan, bunca ölümden nice eşsiz dirilişler çıkaracaktır.*

Gün, iyilik ve merhametle yeniden ayağa kalkma **günüdür**. Yüreklerdeki umudu yeşertme, yaraları şefkatle sarma günüdür. Gün, toplumsal birliğimizi dosta düşmana gösterme günüdür. Gün, yaralı yürekleri, imanlı gönülleri birleştirme günüdür.

Kardeşlerim,

Böylesi vakitler, kıyamet aşısıyla aşılama vaktidir. Önceliklerimizi gözden geçireceğiz. Ertelediklerimizi, sona bıraktıklarımızı, önemsiz sandıklarımızı, kenara ittiklerimizi önceleyeceğiz. Betonla yükselen şehirler yerine, sevgi ve şefkatle genişleyen, merhamet ve rikkatle enginleşen şehirler **inşa edeceğiz**. Aziz Peygamberimizin kurduğu Medine medeniyetini model alıp birbirimize nezaket ve incelik, lütuf ve kardeşlik borçlu olduğumuzu bir kez daha hatırlayacağız.

Bu soğuk günlerde bedenimizin bağışıklık sistemini güçlü tutmak ne kadar önemli ise ruhi, manevi ve toplumsal bağışıklık sistemimizi de güçlendirmek bir o kadar ehemmiyetlidir.

Bir taraftan ekmeğimizi bölüşürken diğer taraftan toplumsal birliğimiz ve dirliğimiz için azami çaba göstermeliyiz. Bir taraftan gönülleri birleştirirken diğer taraftan her türlü ötekileştirici dil ve söylemden uzak durmalıyız. Toplumsal barışımıza her zamankinden daha fazla hassasiyet göstermeliyiz.

Bir kez daha ifade etmek isterim ki bu musibet er veya geç sonunda geçecektir. Ancak bu tür dönemlerde açılan gönül yaraları, kolay kolay iyileşmeyecektir. Bunu daima hatırd tutmalıyız.

Aziz Kardeşlerim,

On binleri bulan merhumlarımız, Rahmân'a teslimdir. Her biri manevi şehit hükmündedir. Onlar bir daha ölmeyecek; ölecek olan biziz. Gücümüzü hayatta kalanlara çevirelim. "Keşke olmasaydı!" diye dövünmek yerine "Bize düşen ne?" diye onarıcı ve umut verici tavrımızı ortaya koymaya devam edelim.

Depreme maruz kalan kardeşlerimizin gönülleri naz makamında Rabbe karşı kırık, devlete karşı buruk hatta biraz öfkeli olabilir. Bu kırıklığı ve burukluğu yüreklerine ve hayatlarına rahmetle ve şefkatle dokunarak gidermek milletimizin ortak görevidir.

Bu gibi durumlarda devletin konumu Hz. Süleyman kıssasındaki annenin konumu gibidir. Kaybolan çocuk üzerinde iki kadın annelik iddiasında bulununca Hz. Süleyman hükmünü

verir: Çocuk ikiye bölünecek ve her kadına yarısı verilecektir. Gerçek anne derhal bütün davasından vazgeçer. Zira anne için aslolan çocuğun yaşamasıdır. Devlet anne gibidir. Devlet için aslolan millet olduğu gibi millet için de aslolan devleti yaşatmaktır. Bugün bütün siyasi düşüncelerimizi bir tarafa bırakıp kenetlenme günüdür.

Her an her dakika kesintisiz bir enformasyon-**dezenformasyon** bombasına maruz kaldığımız bugünlerde çok bilmişlik vehmine kapılıp buyurgan bir üslupla sahada canla başla koşuşturanları **söylemlerimizle** incitmekten sakınelim. Medyayı, sosyal medyayı “**وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ**” **وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ** / Hakkı, Sabrı ve Merhameti Tavsiye Edenler”¹ Platformuna dönüştürelim. Dil ile, kalp ile yaptıklarımızı parmaklarımız ile yıkmayalım. **Tuşlara basan** parmaklarımıza da şefkat ve merhamet öğretelim.

Değerli Kardeşlerim,

Elbette el açıp en büyük ilticagâhımıza yönelmek, ona dua edip yalvarmak önemlidir. Ancak en kabule şayan dua fiilî duadır. Rabbimizin de inayetiyle yaşadığımız bu sıkıntılar geçecektir. Ancak bugünlerde yapacağımız erdemli ve ahlaki **davranışlarımız** kalıcı olacaktır. Bugünden itibaren dualarımızı büyük bir iyilik hareketine dönüştürelim. Bugün, iki evi olan herkesin, bir evini kardeşi ile paylaşma günüdür. Bugün, herkesin bir kardeşini misafir etmesi en büyük duadır. Bugün depremedelerin değil, varlık ve servet sahiplerinin imtihan günüdür. Sahip olduğunuz servetlerin sizleri kurtaracağı gün, bugündür. İlahî rahmeti celp edecek, bela ve musibetleri defedecek en büyük dua, bu zor zamanlarda büyük bir iyilik hareketi başlatmaktır; herkesin birbirine iyilik yapmasıdır.

Bölgede gerekli olan şeylerin özellikle maddi boyutlarıyla yapılacağından kuşum yok. enkazlar kaldırılır, evler yeniden yapılır, hayat normale döner. Peki, işin insani-manevi yanını ne yapacağız? Millet olarak yapacağımız ikinci büyük vazife daha bizleri bekliyor: tüm ilmî, fikrî, düşünsel müktesebatımızla tek tek her acılı haneye, sadra şifa olacak bir seferberlik başlatmamız gerekiyor.

Depremi maddi yaralarını sarmak kolaydır. Asıl olan manevi yaralarına merhem olmaktadır. Bu konuda konuşacak hocalarımızdan bir ricamız olacaktır. Bu konuda bir söz söyleyeceksek bin düşünelim. İlahi adalete gölge düşürecek, insanın sorumluluklarını yok sayacak, deprem şehitlerini itham edecek söylemlerden kaçınalım, risaleti rivayete feda edecek zayıf ve uydurma haberlerden uzak duralım. Hep beraber depremin manevi yaralarını nasıl saracağımızı öğrenmek için oturup ders çalışalım. Depremden sonra ilmihallerimizi yeniden gözden geçirelim. Artık binaya girmenin adabından önce bina yapmanın farzlarını konuşalım. Şehre girme duasından önce şehirler kurulurken işlenen haramları açıkça zikredelim.

Değerli Kardeşlerim,

İlahî vahyi bir bütün olarak ele aldığımızda, insanı, vahyi ve kâinatı birlikte ele aldığımızda görürüz ki, her şeyden önce bu tür *musibetler birer İlahî afet değil, birer İlahî ayettir*. Bu büyük ayetleri ibareler üzerinden değil, ibretler üzerinden okumalıyız. Evreni, kâinatı, fizik âlemini bilmeyen bir kardeşimiz, depremin metafiziği üzerinde konuşmaya cüret etmemelidir.

¹ 103/Asr, 3.

Ülkemizin yarınlarını inşa eden öğretmenlerimiz, bu büyük musibet umulmadık müfredatlar koydu önümüze. Acılarla yoğrulan coğrafyada yavrularımızın her birinin dimağına ve gönüllerine yeniden umut inşa etmek, sizlerin vazifesidir. Bugün, her birimizin birer umut muallimleri olması gerekiyor. Bugün, okulun yalnızca dört duvar arasında kırkar dakikalık fasılalarla koridorlara hapsedilemeyeceğini göstermek için hayatın kendisini okula, eğitime çevirecek metotlar bulmamız gerekiyor. Gün, her zamankinden daha çok çalışma, üretme ve fark etme günüdür.

Ülkemizin din gönüllüleri, emekli bir mesai arkadaşınız olarak size sesleniyorum: **Bugün sizlere daha büyük görevler düşüyor. Bugün ezanınızın ulaştığı her kulağa kalbinizle de dokunma zamanıdır.** Mihrap, Peygamberimizin, Muhammed Mustafa'nın makamıdır; o da âlemlere rahmettir. Âlemde ne varsa ondan sorumlusunuz. Madem onun makamındasınız **bugün**, o makamın hakkını **verme zamanıdır**, kadınlara hürmetkâr, çocuklara merhametli **olma zamanıdır**. Sokağı da ihmal **etmeme vaktidir**; solan çiçeği, üşüyen kediyi...

Kıymetli Kardeşlerim,

Son olarak bir hususu ifade ederek sözlerimi bitirmek istiyorum.

Bu dünyaya kalmaya gelmediğimizi, buranın göçebesi olduğumuzu hatırlama vaktidir. **Âlemlere rahmet Peygamberimizin** kısaca dinlendiği, bir “ağaç gölgesi” saydığı bu dünyanın hakikatini anlama vaktidir. Benim ve dünyanın misali, bir ağaç gölgesinde kısa bir süre dinlenen bir yolcunun misali gibidir. Yolcu yolunda gerek; yolda kalmayalım artık, yol olalım, yol alalım kardeşlerim.

Yaşamak, acıya razı olmaktır. Can taşımak acıdır. İşte tam buradayız. Bu ana kadar bizden öncekilerden ibret aldık. Bundan sonra sonrakilere ibret olacağız. İş başa düştü. Hayatın beklenmedik acıları, önlenemeyen kırıklıkları, aramızdaki yabancılıkları eritmek için, ötekileştirmeleri sonlandırmak için, bencillikleri onarmak için, uzaklıkları yakın etmek için eşsiz bir fırsattır. Bunca acının içinde güzel olanı, birbirimizin nefesiyle nefeslenmemiz, birbirimize bahşedilen canla ferahlanmamızdır. Maddî yıkımın getirdiği bu manevi onarım önemli... Betonların devrilmesiyle ayağa kalkan kardeşliği görmek önemli. Canlarımızın kayıyla birbirimize can olmamız, birbirimizin sevinciyle sevinmemiz önemli.

Tekrar rahmet-i Rahmân'a kavuşan her kardeşimize rahmet diliyorum. Aziz Milletimize sabr-ı cemil niyaz ediyorum.

Rahmân ve Rahîm olan Allah;

Aziz Milletimizden hıfz u inayetini esirgemesin,

İmdat, diyen her canımıza ulaşmayı nasib eylesin,

Yaraları sarmak için milletçe seferber olmayı lütfeylesin.

Yardımcı kuvvetlerimizi Rûhu'l-Kuds ile teyit eylesin.